

Til nr. 1, 3, 4, 6 og 7

Efter fremsættelsen af dette lovforslag er der indkommet en række høringssvar, som giver anledning til forskellige præciseringer. Nogle vedrører et behov for at supplere bemærkninger i lovforslaget med yderligere præciseringer. Andre har givet anledning til egentlige ændringsforslag, jf. bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Om boligindretning bemærkes, at efter lovforslagets nr. 39 (§ 131 a, stk. 1, nr. 7) skal kommunen betale en årlig grundtakst på 100.000 kr. ved boligindretning m.v. efter § 102. I denne forbindelse skal det bemærkes, at fristen på et år løber fra det tidspunkt, hvor kommune og amtskommune er enige om den konkrete hjælp efter § 102.

Lovforslaget skal efter bestemmelsen herom træde i kraft den 1. januar 2002. Igangværende foranstaltninger, der herefter vil være omfattet af grundtakstfinansiering, omfattes umiddelbart af den ændrede finansiering pr. 1. januar 2002, selv om den foreskrevne visitationsprocedure i forslaget til affattelse af § 131 b ikke er fulgt.

Dette er beskrevet i bemærkninger til lovforslagets § 3, stk. 2, side 38, venstre spalte.

Der gøres opmærksom på, at det generelt vil gælde, at en kommune eller amtskommune efter en afsluttet § 131 b-procedure senere vil kunne rejse sagen igen, f.eks. hvis forholdene ændrer sig, eller der opstår tvivl om, hvorvidt borgeren har fået det rette tilbud. Denne mulighed for supplerende visitation vil også gælde i forhold til sager, som den 1. januar 2002 umiddelbart overgår til grundtakstfinansiering.

Ad nr. 1

Forslaget om, at amtskommunen, inden den tog stilling til spørgsmålet om at godkende et opholdssted, skulle høre beliggenhedskommunen, bygger på, at kommunerne med grundtakstmodellen får en klart øget interesse i og med, at de skal betale op til grundtaksten på 390.000 kr. på årsbasis. Samtidig får amtskommunerne en reduceret økonomisk tilskyndelse til at vurdere opholdsstedets økonomiske forhold i de tilfælde, hvor udgifterne er under eller omkring grundtaksten. For at gøre det enkelt skulle beliggenhedskommunen på alle kommunernes vegne have lejlighed til at udtale sig.

Ændringsforslaget skal ses på baggrund af, at der fra flere sider, herunder ved førstebehandlingen af lovforslaget, er rejst spørgsmål om det hensigtsmæssige ved en regel om, at beliggenhedskommunen skal høres. Kritikken går bl.a. på, at beliggenhedskommunen ofte ikke selv benytter opholdsstedet, og at den derfor ikke har en direkte økonomisk interesse i opholdsstedet, samt at beliggenhedskommunens motiver kan tænkes at gå på at undgå typer af opholdssteder, der retter sig til børn med særlige problemer.

Socialministeriet må lægge vægt på, at der ikke indføres tiltag, der i bredere kredse opfattes som en barriere for oprettelse af nye opholdssteder.

Det har med de kommunale parter været drøftet, om der kunne findes en anden regel, som ville tilgodese både de hensyn, som ligger bag forslaget om høring, og bag den rejste kritik. Men der er for øjeblikket ikke fundet en sådan løsning.

Socialministeriet har derfor vurderet, at det i den aktuelle situation er mest hensigtsmæssigt ikke at stille forslag om høring. Som led i overvågningen vil udviklingen i forbindelse med oprettelse af opholdssteder blive fulgt.

Ad nr. 3, 4 og 6

Med ændringerne præciseres, at der vil gælde følgende finansieringsstruktur for ydelser efter servicelovens §§ 87 og 88:

Amtskommunen afholder, med adgang til statsrefusion, udgifterne til tilbud efter §§ 87 og 88 i tilknytning til boformer efter § 94. Det er her en forudsætning, at der er tale om personer, der har døgn-ophold.

Kommunen skal således ikke betale grundtakst for tilbud efter § 87 eller § 88 i tilknytning til ovennævnte døgnophold.

Døgntilbud efter § 94 omfatter også efterværn/udslusning, og udgifterne hertil indgår i de udgifter, som amtskommunen modtager statsrefusion for.

Såvel udslusningsdelen som den efterfølgende indsats er omfattet af den for botilbudet gældende finansiering, jf. den gældende bestemmelse om statsrefusion, servicelovens § 131, stk. 1. Det betyder, at tilbud efter § 87 eller § 88, der er et led i udslusning/efterværn, er en amtskommunal udgift med adgang til statsrefusion.